

(2 januari 2007)

Hej igen Allihop,

Jag är sedan några dagar i Christchurch, Nya Zeeland.

Helikopterresan till McMurdo och flyget hem gick bra och på utsatt tid. Vädret var väldigt bra.

Vi var i McMurdo över dagen, besökte Scotts stuga från 1902, fick passen stämplade och åt lunch. Sedan bar det av till incheckningen för flyget hem. Vid incheckningen blir man avprickad mot en passagerarlista och fick öronproppar, överallt är det rutiner för hur saker skall göras och checklistor för allt. Bagaget hade vi "lämnat in" dagen innan på Oden via helikopter och vi blev invägda samtidigt.

Efter incheckningen åkte vi i en "vanlig" buss ungefär hur länge som helst först över berget bredvid basen och sedan ut på shelfisen där flygplatsen ligger.

På isen så var det flera vägar utmärkta med flaggor, hur många som helst, och alla vägar var dubbla, en för hjulfordon och en för banddito.

Det finns tre typer av "billiknande" fordon i McMurdo, de med "vanliga" däck (fast sådär en meter i diameter), de med långa band, ett på var sida, och de med korta triangelformade band, två på varje sida, förutom dessa fordon finns snöskotrar, helikoptrar och flygplan. Bussen hade däck av metervarianten.

Vi flög med en C-17 i drygt sex timmar, ett lika stort som bullrigt plan, och det är väldigt stort. Men det är bättre än att flyga åtta timmar med en Hercules, som är ännu bullrigare.

Maten på planet bestod av en jordnötssmördubbelmacka, ett paket jordnötsgodis, ett litet paket kex, med jordnötssmör, en dubbelmacka med skinka och ost som faktiskt var riktigt god och en förpackning apelsinjuice. Det fanns även vatten att dricka. Till och med den amerikanska forskaren som satt bredvid mig tyckte att det var lite mycket jordnötssmör.

Det är ganska kul med ett plan med nödutgångar i taket... samt ingen inbyggnad alls över ca två och en halv meters höjd, alla kablar och rör går kors och tvärs i taket och på väggarna.

Planet har ett litet fönster bredvid utgången, det är allt man kan se ut, och de gjorde någon slags rolig manöver efter start, vinkade med vingarna eller något, kändes udda när man inte kan se ut.

När vi landat i Christchurch kom först ett team ombord och kollade att vi inte hade frukt, mat, fröer eller annat biologiskt material eller något som kan vara kontaminerat med frön och liknande.

(Tält, vandrarskor, osv, osv)

Sedan gick vi ut i natten, det är ganska skönt med varmt mörker när man inte sett det på ett tag. Med buss till flygplatsterminalen för att passera tullen. Det tog ett tag att förklara att man kom via isbrytare till Antarktis och inte flugit från Christchurch tidigare, man skulle i papprena fylla i vilka länder man varit i den senaste månaden och de vart några stycken. (Sverige->Spanien->Argentina->Chile->Isbrytare->Antarktis). Vi som kom den vägen blev placerade i en egen kö.

Efter detta röntgen av alla väskor och nya frågor om man var säker på att man inte hade mat, frön, växter osv.. med sig. (Det var primärt det de letade efter i röntgenbilderna.)

Hitta sina väskor på bagagebandet och vandra över till Antarktiscentret och lämna tillbaka kläderna för extrem kyla man hade lånat i Punto Arenas, Jag hade bara lånat jackan, en röd canadagoose jacka alla inom USAP har och man måste ha om man vill flyga, egentligen måste man ha tunga skor, men eftersom jag hade det själv så lånade jag inga, det tog en stund att förklara för personalen i centret att jag bara lånat en jacka och inte en hel väska med kläder som alla andra gör.

Taxi till hotellet och sedan gå och lägga sig.

Nu har jag semester och kommer flyga hem den nionde, jag firade nyår igår tolv timmar innan er, det var kul att ringa hem och säga "Gott nytt år" från det nya året.

Jag inser att det jag skrivit minst om är djuren och isen, men det får jag försöka få ihop något om senare, då det var väldigt ont om tid förra gången jag skrev.

Godnatt och vi hörs...

/axel Meiton

